

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1341/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Јовановића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Прокупљу Кпп 7/25 од 25.09.2025. године и акта истог суда Кв 212/25 од 08.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Јовановића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Прокупљу Кпп 7/25 од 25.09.2025. године и акта истог суда Кв 212/25 од 08.10.2025. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Прокупљу Кпп 7/25 од 25.09.2025. године одбијен је предлог браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Марка Јовановића, за предузимање одређене доказне радње – вештачење окривљеног од стране вештака медицинске струке – психијатра у предмету Основног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт 420/25, као неоснован.

Против наведеног правноснажног решења и акта Кв 212/25 од 08.10.2025. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, утврди да је суд својим поступањем и одлукама учинио пропусте и наложи да суд одлучи о изјављеној жалби на првостепено решење или да преначи побијано решење у смислу разлога наведених у жаби или укине одлуку и врати предмет на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 3. ЗКП у вези члана 302. став 2. ЗКП, 269. и 465. став 1. ЗКП, члана 269. и 455. став 1. ЗКП и члана 467. став 1., 3. и 4. ЗКП и члана 438. став 1. тачка 3) и 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 21. став 4. ЗКП, истичући да је побијано решење против кога је поднео захтев, као и поднесак - акт Кв 212/25 од 08.10.2025. године, који је Основи суд у Прокупљу донео након изјављене жалбе од стране браниоца окривљеног на првостепено решење Кпп 7/25 и исти доставио браниоцу и у коме га је обавестио да против наведеног решења жалба није дозвољена, су донета уз повреду одредаба кривичног поступка.

С тим у вези бранилац окривљеног истиче да је Закоником о кривичном поступку прописано да против првостепеног решења о одбијању доказног предлога одбране које је донео суд је дозвољено правно средство – жалба о коме одлучује ванпретресно веће (чл.21. став 5. ЗКП), да се одлука доноси у форми пресуде, решења и наредбе, у смислу одредбе члана 269. став 1. ЗКП, те да је поводом доказног предлога да се предузме доказна радња – медицинско вештачење окривљеног, који је одбијен од стране судије за претходни поступак, суд требало да донесе одлуку у форми решења којим би одбио жалбу или одбацио жалбу као недозвољену, а не да поднеском обавести браниоца да жалба није дозвољена. Такође, по наводима браниоца окривљеног незаконито поступање се састоји и у томе што је исти судија учествовао као судија за претходни поступак приликом доношења решења које је предмет захтева и као потписник поднеска - акта од 08.10.2025. године, као члан ванрасправног већа. Оваквим поступањем суда су повређене одредбе ЗКП.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у овом закону.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси против првостепеног решења – решења Основног суда у Прокупљу Кпп 7/25 од 25.09.2025. године и поднеска истог суда Кв 212/25 од 08.10.2025. године, процесног решења и поднеска, који се доносе током поступка у складу са законским овлашћењима.

Побијано првостепено решење не представља правноснажну одлуку против које се, у смислу члана 482. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, јер је то решење само формално правноснажно, али није правноснажно и у материјалном смислу.

Одредбом члана 277. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да правноснажност решења наступа када се оно не може побијати жалбом или када жалба није дозвољена, и на овај начин одређује се само формална правноснажност решења. Стога првостепено решење о одбијању предлога одбране за предузимање доказне радње, донето на основу члана 302. став 2. ЗКП, против ког се не може изјавити жалба, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, с обзиром да одбијањем доказног предлога браниоца, предметна кривичноправна ствар није решена, у материјалноправном смислу, из којих разлога би оцена законитости овог решења била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Јовановића, оценио као недозвољен, налазећи да је поднет противно одредби члана 482. став 1. ЗКП, односно против одлуке која није правноснажна.

Из изнетих разлога, на основу члана 486. став 1. и члана 487. ЗКП, у вези члана 482. став 1. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.